

РЕШЕНИЕ

№ 4582

гр. София, 12.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова

Луиза Христова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Ралица Мравкова, като разгледа дело номер **5627** по описа за **2020** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН

Образувано е по жалба на [фирма], чрез пълномощник адв.А. С., срещу съдебно Решение № 74816 от 22.04.2020г. на СРС, НО, 129 състав по НАХД № 12658/2019г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 91 от 21.06.2019г., издадено от Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което за нарушение на чл. 335, вр. с чл.336 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/, вр. чл. 4, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6/13.03.2008г. за универсалната услуга по ЗЕС, е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева на основание чл. 53, ал. 1, вр. чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, вр. чл. 335 ЗЕС, вр. чл. 336 от ЗЕС, вр. чл. 4, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 13.03.2008г. за универсалната услуга по Закона за електронните съобщения.

Касаторът твърди, че решението на първоинстанционния съд съдържа неправилни правни констатации, които не обхващат всички аспекти на правния спор за законосъобразността на атакуваното НП. Въззивният съд не бил изяснил дали са налице условията за предоставяне на универсална услуга. Твърди, че деянието не осъществява състава на административното нарушение, за чието извършване е съставен АУАН, а СРС неправилно е възприел, че извършването на нарушението е категорично установено. Наказващият орган в разрез с разпоредбата на чл. 52, ал. 4 ЗАНН не е изследвал всички релевантни за предмета на доказване факти и в следствие

на това погрешно е издал НП. КРС е приравнила конкретната фиксирана електронна съобщителна услуга с универсална услуга без да изследва налице ли са предпоставките за предоставяне на такава. Излагат се още и доводи, че при издаване на оспореното НП били допуснати нарушения на чл.57, ал.1, т.5 и 6 от ЗАНН, доколкото същото следвало да съдържа обстоятелства, при които е извършено нарушението и законовите разпоредби, които били нарушени виновно. В случая обаче в НП било посочено, че дружеството – касатор притежавало индивидуална лицензия №100-000001/28.01.2005г., както и разпоредбата на § 7 от ПРЗ на ЗЕС и т.2.5 от Решение № 1317/2006 на КРС. Към момента на издаване на основното НП те обаче нямали отношение, тъй като с оглед разпоредбата на § 9, ал.3 от ПРЗ на ЗЕС КРС служебно, в 6- месечен срок от влизане в сила на ЗЕС издала разрешение. Дружеството – касатор притежавало Разрешение № 01577/2009 г., в което не били посочени никакви задължения по предоставяне на универсална услуга. Поради тази причина се счита, че неправилно в НП било посочено задължението на БТК да спазва задълженията по отменената вече индивидуална лицензия. Искане се отмяна на оспореното решение и потвърденото с него НП или алтернативно намаляване на наложената санкция до минималната, посочена в чл.335 ЗЕС. Подробни съображения развива в писмени бележки по съществуващото на спора.

Ответникът – Председателят на Комисията за регулиране на съобщенията, редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен съд – София град, XIV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Установяването на административното нарушение и налагането на административното наказание са осъществени от компетентните контролни органи на основание чл. 416, ал. 1 и ал. 5 във връзка с чл. 399, ал. 1 от КТ. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН и по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК /абсолютната погасителна давност/.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: На 04.02.2019 г., св. Л. Й. П. написал и подписал жалба до В., с копие до КРС, в която се оплаквал от това, че притежава стационарен телефон 02 980 65 19, за който редовно плаща таксите, но от няколко месеца телефонът не работел. Сочил, че въпреки, че са идвали три пъти телефонни техници, изпратени от В., не са възстановили връзката. Тази жалба е входирана в КРС на 05.02.2019 г. По повод на нея, св. П. В. В. е извършил проверка по случая, като изискал информация във връзка с оплакването от БТК [фирма] са представени копия на: сключения договор за предоставяне на процесната услуга; справка по рекламация 1-157727289505 на Л. П. за заявени повреди за услуга POTS[EИК], с адрес: С., ул. „А.“ 34, ет.3; месечни справки; детайлизирана справка; кредитна сметка № [ЕГН]/22.02.2019 г., с която от страна на [фирма] била

извършена корекция на сметката на абоната с обща стойност 19.97 лева с ДДС /т.е. с два месечни абонамента/. От справка по рекламация било видно, че първото оплакване за липса на сигнал било подадено от Л. П. на 16.01.2019 г., след което адресът бил посетен четирикратно. На 05.02.2019 г. адресът отново бил посетен от техници на [фирма], но лицето не било намерено на адреса. При ново посещение на 11.02.2019 г. била извършена смяна на чифт и изграждане на ново захранване, в резултат на което услугата била трайно възстановена. В самата справка по рекламация било посочено, че клиентът имал проблем с предоставянето на услугата в периодите: 16.01.2019 г. – 23.01.2019 г. и 01.02.2019 г. – 11.02.2019 г.. Сочи се, че при всяко посещение на клиента бил разясняван проблема с достъпа до захранването на адреса и било коментирано преобразуване на услугите към АНО (FIX GSM), което било отказано. За направените констатации по време на проверката са съставени Констативни протоколи /КП/ №С-ПВ-020/20.03.2019 г. и № С-ПВ-021/19.03.2019 г. При така направените констатации, срещу [фирма] бил съставен АУАН №С-100/13.05.2019 г. от св. П. В. П. – инспектор в ГД „Контрол на съобщенията” в КРС, в присъствието на свидетелката О. К. и на упълномощен представителя на дружеството - М. К., за това, че за периода 16.01.2019 г. – 10.02.2019 г. не било осигурило на Л. Й. П. – краен потребител на универсална услуга, предоставяна чрез телефонен пост с номер 02/9806519, 24 часа на денонощия, 7 дни в седмицата възможности за приемане и осъществяване на национални и международни повиквания от/към географски и негеографски номера, на адрес на ползване на услугата – [населено място], [улица]. Деянието било квалифицирано като нарушение на чл.335, вр. чл.336 от ЗЕС, вр. чл.4, ал.1, т.1 от Наредба №6 от 13.03.2008 г. за универсалната услуга по ЗЕС. Въз основа на така съставения АУАН и при идентично описание на фактическата обстановка като в АУАН и при същата правна квалификация на нарушението било издадено обжалваното НП, което било връчено на адреса на дружеството на 15.07.2019 г., а жалбата против него била подадена на 22.07.2019 г.

Първоинстанционният съд посочил, че фактическата обстановка била установена по един безспорен начин и без каквито и да е противоречия в доказателствената съвкупност и същата не била спорна между страните, поради което за съда липсвало задължение да я анализира, посочвайки кои доказателства се кредитират и кои не, по аргумент от разпоредбата на чл.305, ал.3, изр.2 НПК, вр.чл.84 ЗАНН. Въз основа на нея е заключил, че АУАН, въз основа на който било издадено процесното НП, бил редовно издаден, притежавал всички необходими реквизити и негов автор бил компетентен административен орган. В него нарушението било описано така, както това е сторено в последствие в оспореното пред съда НП, без описанието да създава съмнения за естеството на обвинението. Посочено било, че нарушението се изразявало в това, че БТК не осигурило на свой краен потребител на универсална услуга, предоставяна чрез телефонен пост с номер 02/9806519, 24 часа на денонощия, 7 дни в седмицата възможности за приемане и осъществяване на национални и международни повиквания от/към географски и негеографски номера, на адрес на ползване на услугата –гр.С., [улица], което съставлявало нарушение на чл.335, вр. чл.336 от ЗЕС, вр. чл.4, ал.1, т.1 от Наредба №6 от 13.03.2008 г. за универсалната услуга по ЗЕС.

Настоящият състав намира така постановеното въззивно решение за законосъобразно, постановено при правилно приложение на закона и в съответствие със събраните

доказателства по следните съображения:

Въз основа на правилно установена фактическа обстановка, СРС е достигнал до законосъобразен и обоснован извод, че е извършено деяние, осъществяващо състава на административно нарушение по чл. 4 ал. 1, т.1 от Наредба № 6 от 13.03.2008г. Разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от Наредбата (в редакцията - ДВ, бр. 77 от 2012г.) предвижда, че „предприятията осигуряват на крайните потребители 24 часа на денонощие, 7 дни в седмицата възможности за: 1. (изм. - ДВ, бр. 77 от 2012 г.) приемане и осъществяване на национални и международни повиквания от/към географски и негеографски номера, както и приемане и предаване на факсимилни съобщения“. Въз основа на събраните от СРС доказателства е установено по категоричен начин, че [фирма] не е осигурило фиксираната услуга на абонатен телефонен номер 02 9806519 на Л. Й. П.-краен потребител, 24 часа на денонощие, 7 дни в седмицата с възможности за приемане и осъществяване на национални и международни повиквания от/към географски и негеографски номера на адреса за ползване на услугата.

Касационната инстанция намира за изцяло неоснователно възражението, че дружеството не е извършило нарушението, дори и обвързано това възражение с довода, че той не предоставя такава услуга, защото не се установява да са налице предпоставките на чл.3, ал.1 от Наредбата №6/2008г. Още повече, че по-голямата част от доводите в жалбата касаят друга фактическа обстановка, вероятно по друго НП. След като с Решение № 1317 от 2006 г. на КРС, дружеството – касатор е определено като оператор със значително въздействие върху пазара на фиксирани телефонни мрежи и предоставяне на фиксирани гласови телефонни услуги и съгласно т. 2.5. от решението е задължено да продължи да изпълнява предвидените в Закона за далекосъобщенията (отм.), и индивидуална лицензия № 100-00001/28.01.2005 г. задължения, свързани с предоставяне на универсална далекосъобщителна услуга, то то дължи изпълнение на така поетото задължение, което съответно за него носи и определени права и ползи. Съгласно т.3.1 и т.3.2 и от Индивидуална лицензия №100-00001/28.01.2005г. дружеството – касатор предоставя универсална далекосъобщителна услуга на територията на цялата страна. Настоящата инстанция напълно споделя изводите на СРС, че наказаното дружество е било длъжно да предоставя на своя абонат за инкриминирания период въпросната универсална далекосъобщителна услуга. Въпреки това си задължение, то не е изпълнено, така както го повелява законът. Съгласно чл. 4, ал.1, т.1 предл.1, от Наредба № 6 от 13.03.2008 г. за универсалната услуга по ЗЕС, касаторът е длъжен да осигурява на крайните потребители 24 часа на денонощие, 7 дни в седмицата възможности за приемане и осъществяване на национални и международни повиквания от/към географски и негеографски номера. За неизпълнението на това задължение, на основание санкционната норма на чл. 335 от ЗЕС му се следва имуществена санкция в размер от 500 -5000 лева.

По отношение на искането за намаляване размера на наложеното наказание от максималния размер от 5000 лв. на 500 лв., касационната инстанция счита, че няма основания за това. Органът надлежно мотивира налагане на санкция в нейния максимален размер, който се оказва и законосъобразно определен, предвид доказателства за извършени и други такива нарушения от страна на БТК АД. Т.е. размерът е съобразен с обстоятелството, че не за първи път на дружеството са налагани наказания за идентични нарушения. Съобразена е и тежестта на

нарушението, тъй като то е извършено в един достатъчно дълъг период от време, поради което не са налице основания за намаляване размера на санкцията до минимално предвидения такъв. Настоящата инстанция приема, че действията по компенсиране на абоната, изразяващи се в корекция на месечни сметки, е неотнормо към установеното нарушение. Това е обстоятелство е ирелевантно за носенето на административнонаказателната отговорност по реда на чл.335 от ЗЕС. Компенсирането има обезщетителна функция и дали дружеството ще компенсира абоната или не, как и кога, е въпрос от сферата на гражданските и търговските взаимоотношения между дружеството и клиента, което не изключва понасянето на административно-наказателна отговорност и съответно не е основание за намаляване на административната санкция.

Поради това, настоящият съдебен състав намира, че не са налице наведените от оспорващия отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение 74816 от 22.04.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 129-ти състав, постановено по НАХД № 12658/2019 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: